अथाष्टमस्येष्टिं विधत्ते। "पितरो वा अकामयन्त। पितृलोक ऋध्नुयामेति। त एतं पितृभ्यो मघाभ्यः पुरोडाशꣳ षट्कपालं निरवपन्। ततो वै ते पितृलोक आर्ध्नुवन्। पितृलोके ह वा ऋध्नोति। य एते हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। पितृभ्यः स्वाहा मघाभ्यः। स्वाहानघाभ्यः। स्वाहा गदाभ्यः। स्वाहाऽरुन्धतीभ्यः स्वाहेति" [८] इति। 'मघानक्षत्रस्यैव निष्पापमूर्त्तयो 'अनघाः', 'अगदाः' रोगरहिताः, मूर्त्तयः। अरुन्धत्या समाना मूर्त्तयः 'अरुन्धत्यः' रोधं प्रति बधमकुर्व्वत्यः। अन्यत् पूर्व्ववत्॥

अथ नवमस्येष्टिं विधत्ते। "अर्य्यमा वा अकामयत। पशुमान्त्स्यामिति। स एतमर्य्यम्णे फल्गुनीभ्यां चरुं निरवपत्। ततो वै स पशुमानभवत्। पशुमान् ह वै भवति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अर्य्यम्णे स्वाहा फल्गुनीभ्याꣳ स्वाहा। पशुभ्यः स्वाहेति" [९] इति। स्पष्टोऽर्थः॥

अथ दशमस्येष्टिं विधत्ते। "भगो वा अकामयत। भगी श्रेष्ठी देवानाꣳ स्यामिति। स एतं फल्गुनीभ्यां चरुं निरवपत्। ततो वै स भगो श्रेष्ठी देवानामभवत्। भगी ह वै श्रेष्ठी समानानां भवति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। भगाय स्वाहा फल्गुनीभ्याꣳ स्वाहा। श्रैष्ठ्याय स्वाहेति" [१०] इति। भगित्वं ऐश्वर्य्यादि-